

2400). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Paabøl, Aksel Møller, Baunsgaard, Niels Andersen og Alfred Jensen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (K. Axel Nielsen, Holger Eriksen, Andreas Hansen, Kolbjørn [formand], M. Larsen (Kolding), Hans Rasmussen, Schrøder, Baunsgaard, Niels Andersen [næstformand], Paabøl, Damsgaard, Heilesen, Justesen, Lorentzen, Aksel Møller [fra $\frac{28}{3}$ H. K. Sørensen], Ninn-Hansen og Carsten Raft). Beretning (B. sp. 1303) afgivet $\frac{6}{10}$.

Tilsynet med livsforsikringsselskaber blev indført ved lov af 29. marts 1904 om livsforsikringsvirksomhed. Loven er senere blevet revideret i 1914, 1919 og 1922, men betydningsfulde afsnit, bl. a. de selskabsretlige bestemmelser og reglerne om, hvorledes de til forsikringsfonden svarende midler skal anbringes, er i det væsentlige uforandrede siden 1904.

Tilsynet med skadesforsikringsselskaber blev indført ved lov af 2. maj 1934 om skadesforsikringsvirksomhed m. v. Denne lov er ikke undergået ændringer af afgørende karakter i de siden lovens tilblivelse forløbne år.

Handelsministeren fandt derfor i 1952 tiden inde til at anmode forsikringsrådet om at udarbejde udkast til sådanne ændringer i de to love, som rådet efter sine erfaringer måtte anse for ønskelige. Under dette arbejde viste det sig imidlertid, at de ændringer i livsforsikringsloven, som måtte gennemføres, såfremt de selskabsretlige regler for livsforsikringsselskaber skulle bringes på linje med de almindelige bestemmelser i aktieselskabsloven, ville blive af et sådant omfang, at forsikringsrådet nærede betænkelighed ved på egen hånd at udarbejde dem. Rådet henstillede derfor, at der blev nedsat *et teknisk udvalg* til behandling af sagen, hvilket udvalg også ville kunne tage stilling til, om der skulle fremsættes forslag til en helt ny lov på dette område. Forsikringsrådet mente dog, at en ændring alene af livsforsikringslovens regler om anbringelse af de midler, der skal tjene til dækning af forsikringsfonden — samt af pensionskasselovens tilsvarende regler — ikke behøvede at afvente en behandling i et udvalg. Denne indstilling blev tiltrådt af handelsministeren, som i november 1952 for landstinget fremsatte forslag om de af forsikringsrådet i denne henseende indstillede ændringer. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet inden samlingens slutning og blev ikke genfremsat.

I overensstemmelse med forsikringsrådets indstilling nedsatte handelsministeren jævnsides hermed et udvalg, som fik til opgave at foretage en teknisk gennemgang af livsforsikringsloven, skadesforsikringsloven og pensionskasseloven og udarbejde udkast til de ændringer i disse love, som efter de indhøstede erfaringer måtte